

4. Специфічні аспекти ЛГБТІ

4.1 Яку інформацію я маю надати про свою особистість та сексуальність?

ЛГБТІ-біженці повинні розкрити свою сексуальну орієнтацію/гендерну ідентичність під час процедури надання притулку. Для цього вони мають відповісти також і на запитання про своє особисте життя, процес самопізнання та попередні стосунки. З іншого боку, питання про сексуальні практики заборонені. Фото та відео сексуального змісту не приймаються як докази.

4.2 Що я можу зробити, якщо я не розповіла чи не розповів правду про себе під час процедури надання притулку?

Як правило, немає шансів на нове слухання з приводу подальших причин втечі після негативної процедури надання притулку. Тому важливо з самого початку назвати свою сексуальну орієнтацію/гендерну ідентичність як причину втечі. ЛГБТІ, які не зробили цього зі страху чи сорому, можуть спробувати подати повторну заяву після негативної процедури. Консультаційні центри ЛГБТІ надають підтримку також і в цьому питанні.

4.3 Чи буде мені надано притулок, якщо я не жила чи не жив відкрито у своїй рідній країні?

ЛГБТІ, які покинули свої домівки, не зазнавши переслідувань, тому що вони не жили відкрито у своїй рідній країні, отримують притулок, лише в тому випадку, якщо вони зробили це через страх бути переслідуваним. Якщо вони жили таємно, щоб зберегти обличчя або захистити честь своєї сім'ї, це зазвичай не є підставою для надання притулку. Саме тоді в багатьох випадках припускається, що вони можуть продовжувати жити таким чином і що переслідування малоімовірні. Одружені гомосексуальні біженці повинні уточнити причини свого шлюбу.

4.4 Чи є дискримінація ЛГБТІ причиною для надання притулку?

Образи, абстрактні погрози та гомофобні чи трансфобні настрої основного суспільства самі по собі не є підставою для надання притулку. Однак, якщо дискримінація в рідній країні має такий масовий характер, що це є серйозним порушенням прав людини, це фактично є підставою для надання притулку. Тому ЛГБТІ повинні розповідати про всі випадки дискримінації та насильства у своїй країні під час інтерв'ю.

Fluchtgrund: queer - Queer Refugees Deutschland

Проект LSVD «Fluchtgrund: queer - Queer Refugees Deutschland» надає поради, підтримку, спілкування та інформацію для ЛГБТІ-біженців, а також для організацій, які працюють з ЛГБТІ-біженцями.

Ми надаємо і пропонуємо:

- поради для ЛГБТІ-біженців і інформацію щодо місцевих контактних пунктів
- навчання для притулків, консультаційних центрів, мовних посередників та органів влади
- інформацію (через веб-сайт та розповсюдження листівок і плакатів)

Для отримання додаткової інформації та деталей місцевих контактних пунктів:

www.queer-refugees.de

queer-refugees@lsvd.de

0049/ 157 30961018

Контакти:

Ліліт Раза

(мови: німецька, панджабі, англійська, урду, гінді)

☎ 0221 92 59 61-17

Іна Вольф

(мови: німецька, англійська)

☎ 0221 92 59 61-20

Колін Кехілл-Мюллер

(мови: німецька, англійська)

☎ 0157 3096 1018

Посібник для лесбійок, геїв, бісексуалів, трансгендерів та інтерсексуалів (ЛГБТІ) - біженців до Німеччини

Ukrainisch

- Пояснення процедури надання притулку
- Інформація для ЛГБТІ-біженців
- Контакт до ЛГБТІ-організацій

FLUCHTGRUND:
QUEER
- QUEER REFUGEES DEUTSCHLAND

ein Projekt des

LSVD
Verband Queere Vielfalt

gefördert durch

Die Beauftragte der Bundesregierung für Migration, Flüchtlinge und Integration
Die Beauftragte der Bundesregierung für Antirassismus

1. Захист для ЛГБТІ-біженців у Німеччині

1.1 На яких підставах ЛГБТІ отримують притулок у Німеччині?

Якщо людина є лесбійкою, геєм, бісексуалом, трансгендером або інтерсексуалом (ЛГБТІ) і зазнає переслідувань, це є визнаною причиною для надання притулку в Німеччині. Переслідування означає загрозу тяжкого насильства, смерті, ув'язнення або інших форм нелюдського поводження в рідній країні через сексуальну орієнтацію або гендерну ідентичність. ЛГБТІ не є табу в Німеччині. Про це можна і потрібно говорити відкрито під час процедури надання притулку.

1.2 За яких обставин переслідування з боку держави є підставою для надання притулку?

Для цього акти переслідування чи дискримінації за своїм характером чи повторюваністю мають бути настільки жорстокими, що становлять серйозне порушення прав людини. Сам по собі той факт, що гомосексуальні дії караються, не є актом переслідування. Лише фактичне накладення покарань є актом переслідування.

1.3 Які випадки сімейного переслідування є підставою для надання притулку? (недержавне переслідування)

Якщо переслідування здійснюється не державою (поліція, судова влада тощо), а дією недержавної групи чи особи (збройні формування, сім'я тощо), переслідування є підставою для надання притулку, якщо доведено, що держава не може або не запропонує захист. Таким чином, насильство та погрози насильства з боку сім'ї є підставою для надання притулку лише в тих випадках, коли очевидно, що ні поліція, ні втеча до іншої частини країни не забезпечать захист.

1.4 Де я буду проживати під час процедури надання притулку?

Після подачі заяви про надання притулку вас припишуть до федеральної землі. Під час процедури надання притулку житло спочатку надається в гуртожитках. ЛГБТІ-біженці можуть конфіденційно поговорити з персоналом про свої особливі потреби в захисті та про свої проблеми. Як правило, осіб, які втекли, не розподіляють до муніципалітету до тих пір, поки вони не отримають позитивне рішення про надання притулку, а потім їм дозволяють отримати приватну квартиру, пройти курс інтеграції та працювати.

2. Процедура надання притулку

2.1 Як працює процедура надання притулку?

Прохання про надання притулку можна подати лише в тому випадку, якщо особа перебуває в Німеччині. Процедура надання притулку зазвичай включає два слухання органом з питань притулку BAMF. Перше слухання в першу чергу служить для з'ясування того, в компетенцію якої з держав, що дотримуються Дублінського регламенту, входить дане прохання про надання притулку. Держави, що дотримуються Дублінського регламенту – це всі держави ЄС, а на даний час також Ісландія, Норвегія, Ліхтенштейн та Швейцарія. Вже в другому засіданні мова йде про причини втечі. Персонал BAMF несе юридичний обов'язок щодо збереження конфіденційності.

2.2 Що мені зробити, щоб підготуватися до слухань?

Щоб підготуватися, дуже доцільно звернутися за допомогою до консультаційних служб з питань надання притулку та контактних пунктів для ЛГБТІ-біженців. Корисно записувати всі акти переслідування хронологічно, збирати докази та проговорювати те, що ви пережили. Також бажано вчасно попросити електронною поштою, щоб особи, що проводимуть співбесіду, розумілися в питаннях ЛГБТІ, та повідомити, що ви прибудете у супроводженні.

2.3 Що буде на першому слуханні? (Дублінська система)

Перше слухання включає передусім питання щодо вашої особи, перебування сім'ї та шляху втечі. Як правило, за процедуру надання притулку відповідає та з держав, що дотримуються Дублінського регламенту, яка видала візу для в'їзду. Якщо хтось в'їжджає без візи, відповідальність несе та з держав, що дотримуються Дублінського регламенту, до якої особа вїхала в першу чергу. Як правило, особу повертають в цю державу.

2.4 Що буде на другому засіданні? (Причини втечі)

На другому засіданні мова йде про причини втечі. Їх необхідно описати вичерпно, без протиріч, конкретно, яскраво та детально. Будь-яка брехня, сказана під час співбесіди, зазвичай буде виявлена BAMF і призведе до відмови. Наприкінці стенограма перекладається українською мовою і підтверджується підписом. Тому ви повинні наполягати на тому, щоб усі проблеми під час слухання зазначалися в протоколі.

3. Види захисту та можливості оскарження рішення

3.1 Які існують види міжнародного захисту?

Класичний притулок (спочатку 3 роки) надається в першу чергу особам, які переслідуються політично, які прибули до Німеччини прямими авіарейсами. Тим, хто вїхав через іншу державу ЄС, може бути надано статус біженця (також 3 роки). Особам, які рятуються від громадянської війни, зазвичай надається субсидіарний (додатковий) захист (спочатку 1 рік). Якщо підстави для надання притулку продовжують існувати, відповідний статус буде продовжено.

3.2 Чого повинні дотримуватися ЛГБТІ, які втекли з країн, в яких іде громадянська війна?

ЛГБТІ-особи, які втекли з країн, в яких іде громадянська війна, повинні обов'язково розповісти під час процедури надання притулку про дискримінацію та акти переслідування, які вони зазнали через свою сексуальну орієнтацію/гендерну ідентичність. Це дає їм шанс отримати трирічний статус захисту, який не залежить від громадянської війни. Вказати ці причини на пізнішому етапі буде складніше.

3.3 Що я можу зробити, якщо рішення буде негативним?

Негативне рішення не обов'язково означає, що ви повинні залишити країну. У будь-якому випадку, оскаржити негативне рішення можна через адвоката. Навіть якщо апеляція не задоволена, депортація в багатьох випадках з різних причин не відбувається. Тому часто є сенс перевірити, чи існують перешкоди для депортації, незважаючи на відмову щодо заяви про надання притулку.

3.4 Що таке прискорені процедури?

Прискорені процедури проводяться з особами з так званих безпечних країн походження (всі країни ЄС, а зараз усі балканські держави, Гана та Сенегал). Прискорені процедури також розповсюджуються на тих, щодо яких доказано, що вони дали невірні дані щодо своєї особи або знищили свої особисті документи. У цьому провадженні орган з питань притулку відразу ж припускає, що підстав для надання притулку немає. Тому заявки зазвичай відхиляються як «явно необґрунтовані».